

Protokoll funna i slutet av sockenstämmo- och kyrkostämmoboken för Slöta

Protokoll hållet inför Slöta sockens kyrkoråd den 5 januari 1844

I anledning af den angivelse ynglingen Anders Olofsson under Backen, Slöta gjort den 29 december 1843 uti Slöta Prestegård, der han infann sig och, uti närvaro af Herr Patron Hallgren på Saleby, Herr A. Levander i Leaby, Herr P. Knös i Haragl. Holma, Fjerdingsmannen N J Petttersson i Kampagl. Smeby och Kyrkovärden Johannes Andersson i Skattegl. Smeby, visade sig blodig uti hufvud och ansigte, och föregaf sig vara, af Pehr Flink och Carl Sandgren i Fattigstugan, slagen och öfverfallen samt stungen i hufvudet med en knif, undersöktes det blodiga hufvudet af någre bland förenämnde närvarande och befanns att ett stort hål der var förorsakadt af knifstung. I följe härutaf sammankallades kyrkorådets resp. ledamöter att sammanträda i dag och af förut uppgifne varartige och försvarslöse ynglingen, som äfven voro före kallade, utröna rätta förhållandet.

Anders Olofsson tillkännagaf det han tillika med Pehr Flink och Carl Sandgren gingo den 29 december på morgonen till Fahlköping, der Anders Olofsson och Pehr Flink köpte war sitt kvarter brännvin och Carl Sandgren ett halfstopp – af detta söpo de, så att de alla tre voro öfverlastade, hvilket intygas af afskedade soldat Johan Bååth under Bygl., Johan Larsson i Fattigstugan och Bengt Magnusson i Fattigstugan.

Under detta rusiga tillstånd blefvo de under vägen hem, på Kyrkogårdens gärde öfver Slöta oense, hvilken oenighet fortfor och yttrade sig dels i trätor och dels deruti, att de kullkastade hvarandra under gåendet till Fattigstugan. Wid Bygl. slog Pehr Flink omkull Anders Olofsson, men vid Gustaf Johanssons under Bygl. ankomst aflägsnade sig Pehr Flink.

Efter Anders Olofssons uppgift undfägnade han Personalen i Fattigstugan med återstoden af sitt brännvin, hvarefter förenämnde ynglingar företogo sig att draga "kafvel", hvartill de ville begagna Bengt Magnussons käpp, som denna med möda lyckades frångå dem, men måst i stället lemna ett skedjern med långt skaft, som för detta nöje begagnades. Under denna lek blef Pehr Flinks rock skadad af skedjernet. Pehr Flink häröfver förbittrad, svor Anders Olofsson hämd och i sådan avsigt öfverenskom Pehr Flink med Carl Sandgren, att denne skulle före ut genom dörren och ställa sig i försåt för Anders Olofsson. Då Anders Olofsson sedan gick ut följde Pehr Flink honom tätt efter, och gaf Anders Olofsson en stöt i nacken så att hatten föll utaf och Carl Sandgren stod färdig att med en stake slå Anders Olofsson som af samma stake erhöill trenne slag.

Under tiden hade likväl Anders Olofsson fått åter sin hatt och satte den på hufvudet, men Pehr Flink var då, enligt egen bekännelse, färdig att med en knif gifva Anders Olofsson ett hugg i hufvudet, så kraftigt, att icke allenast hatten var genomskjuten vid pass 2 tum utan och ett djupt hugg i hufvudet ända till hufvudskålen, dertill begagnade Pehr Flink en knif, tillhörig Bengt Magnusson i Fattigstugan. Dessutom intygas genom närvarande vittnen, det Pehr Flink städse då han blifver förtörnad på någon, hotar att stinga med knif.

Wid samma tillfälle erhöill äfven Carl Sandgren ett knifstygn i hufvudet, hvilket Anders Olofsson tillskyndat honom, hvilket bestyrktes af Johan Larsson, som var närvarande och såg att Anders Olofsson vid samma tillfälle hade knif i hand.

Slutligen, sedan förenämnde ynglingar åtskiljts, då Anders Olofsson gått hem till sine föräldrar, kom hans fader Olof Andersson under Backen och frågade efter de saker hans son medfört från Fahlköping då Pehr Flink rusade emot honom och gaf honom en stöt under bröstet, hvaraf Olof Andersson säger sig ännu hafva mehn.

Carl Sandgren, som vid Olof Anderssons inträde lagt sig i sängen, rusade ursinnig upp och fattade uti en stake som låg på golvet, och under eder och svordomar hotade att gifva Olof ett slag, så att han "icke uppstår mer" – men vid detta tillfälle var f.d. soldat Bååth tillstädes, och fattade uti Carl Sandgren och höll honom så att det enda uppsåtet icke fick gå i fullbordan. Såsom vittnen till dessa våldsuppräden åberopas: afskedade sold. Bååth under Bygl., Slöta, Johan Larsson i Fattigtugan, Bengt Magnusson derstädes samt Johan Nilsson i Bygl., Slöta.

Kyrkorådet som ansåg ofvan upptagne brott vara af den beskaffenhet att de böra lagligen beifvras, och att dessa ynglingar, Pehr Flink och Anders Olofsson, är försvarslösa personer, vara af så våldsam lynne och så härdade i laster och brott, att de äro vådelige för samhället, finner sig hafva dubbel anledning anmoda Herr Krono Bef. Wettervik att låta transportera dem till Länshäktet till dess de sökt laga försvar.

In fidem A. Salvén